

684

1820. Ἐπισκοπικὴ ἀπόφασις μ. Γερασίμου Αἰγίνης καὶ Ὑδρας,
ἀπὸ 19 Μαΐου,
ἐν 25, τ. 6, σ. 340.

(Ἐπὶ ἀναιτίου λύσεως μνηστείας, ἀπεφασίσθη) «ἀφ' οὗ χάση ὁ γαμβρός του τὸ ἕως ὀγδο-
ήκοντα γροσίων κερδάνι καὶ ἐπιστρέψη καὶ ὅσα εἶχε λαβωμένα ἀπὸ τὸν πενθερόν του, νὰ
μετρέσῃ ἔτι καὶ ἄλλα διακόσια γρόσια καὶ οὕτω νὰ εἶναι ἐλεύθερος . . .».

685

1820. Ἀπόφ., 3 Ἰουλ., Προεστώτων Νάξου, περὶ ἀκυρώσεως πωλη-
τηρίου,
μὴ γενομένου κατὰ τὴν «ἀρχαίαν ἔννομον συνήθειαν». Ἀνέκδοτος ἐν ΓΑΚ, φάκ. 163,
Ζερλέντη.

686

1820. «Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου . . . ἡ Ἐξάβιβλος
εἰς κοινὴν γλῶσσαν . . . Ἐκδόσις πρώτη . . . Ἐν Βενετία, ἐν τῇ
τυπογραφίᾳ Πάνου Θεοδοσίου».

Πράγματις' ἔκδοσις.

687

1820. Γαλλικὸς ἐμπορικὸς Κώδῆξ, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν καθομιλουμένην
ἡμῶν διάλεκτον παρὰ Θ(εοδώρου) Ρ(άκου). Ἐν Παρίσις . . .

688

1820. Ἀναφορὰ τῆς Κοινότητος Πάρου, ἀπὸ 15 Φεβρ., πρὸς τὸν
καπουδὰν πασᾶν,
ἐν 308, καὶ ἐν 198.

« . . . ἀναφέρομεν γοερῶς . . . ὅτι μετὰ τὸ πασαλίκι τοῦ . . . Χουσεῖν πασσᾶ . . . ἐξ αἰτίας
τῶν νέων δόσεων καὶ ἀσυνήθιστον ἐπιφορτισμοῦ, ὅπου ἐπληρώναμεν καὶ πληρώνομεν καὶ
ἐξαιτίας τῶν πονυπασίσηδων οἱ ὅποιοι . . . πέρνονν ποσότητος χρημάτων ὑπερόγκους,
κατήντησε τὸ ἀθλιέστατο νησί μας, κοινῶς τε καὶ μερικῶς, εἰς χρεὴ βαρύντατα καὶ εἰς μίαν
ἐλεεινὴν καὶ ἐσχάτην πτωχίαν . . . Νὰ σηκωθοῦν εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ ἡμᾶς ὅλαι αἱ ἀσυνήθισται
δόσεις καὶ ἐπιφορτισμοί . . . Πένδε προβάτων νὰ μὴ πληρώνωμεν, ἐπειδὴ . . . δὲν εὗρί-
σκονται πρόβατα εἰς τὸ νησί μας . . . σουγὲμ παρομοίως νὰ μὴ πληρώνωμεν, ὡς νέον
δόσιμον καὶ αὐτό· πεσινάτι καὶ πακιγιὲ νὰ πληρώνωμεν μόνον τόσον, ὅσα ἐπληρώναμεν
καὶ ἐπὶ . . . Χουσεῖν πασσᾶ. Προσφορὰν καὶ συνεισφορὰν . . . νὰ μὴ πληρώνωμεν. Βοήθειαν
νέας δραγουμανίας νὰ μὴν πληρώνωμεν. Ζαπίτης ἢ ταγσηλδάρης νὰ μὴν ἔρχεται εἰς τὸ
νησί μας . . . ἀλλὰ νὰ ἔρχεται καθῆς, κατὰ τὸ παλαιόν, νὰ κρίνῃ, τὰς μερικὰς ὑποθέσεις μὲ

